

ogt het rap-
om het evan-
annen, ziek-
9; Marc. 16;
worpen: Zijn
niet van een
liefde van
— of is het
or menselijke
beid tekenen
terbij slechts

tot Christus
ng, culturele
e ontplooiing
le christenen
elieprediking
e begeleiding
ts.
erantwoorde-
nbtelijke ver-
op de ker-
chten moeten
zullen echter
aan het ge-
verkondiging
k, maar ook
ristelijke ac-
n.

ORDELING.

igen over de

rapport veel
toeten staan.
i wordt over
ebruiken van
niet tevreden
zendingstraad,
lagwoord ge-
wat is hier-
erk door Zijn
ap, 'n nieuwe
tijd zuiver
vormen van
eel bepaald:

bepaald wordt
komst. Maar
Immers, Zijn
roegdheid ge-
le te procla-
te leren, hoe
En vóór hen
en Toekomst
ndende kerk.
de zending-
die niet ge-
stus, worden
e hen onder-
e Wielenga
gewezen —
de ware leer
onge kerken"
eel te zijn.
en. Juist nu,

op de kracht

van het Woord. Had, toen over de plaats van de
zending gesproken werd, niet duidelijk uiteengezet
moeten worden, dat zij opgenomen is in het Woord-
o f f e n s i e f van Christus? Christus is gekomen
— als de Logos van Joh. 1. En Hij kómt eenmaal —
als de Logos van Openb. 19. En vandaag rijdt Hij
zeer voorspoedig als de Held en Bruidgom van Pa.
45 op het Woord Zijner waarheid. Daardoor, daardoor
roept Hij Zijn kerk tot leven en vernieuwt Hij haar
ganse bestaan. Waarom is in het rapport geen lofzang
op het Woord van Hem, Die léert onderhouden, ge-
zongen?

Het rapport wijst naar de wonderen van Christus,
om ruimte te scheppen voor de „totale aanpak“. De
zending zou door dienstbetoon van allerlei aard de
boodschap des heils brengen en leren wat tot vrede,
sjaloom, heil en levensherstel dient. We moeten echter
bedenken, dat Christus' wonderen p r o f e t i s c h e
daan waren, niet te vergelijken met de huidige com-
prehensieve zendingsactiviteiten. Zij hadden een eigen
plaats, evenals die van de apostelen (vgl. Hebr. 2:4).
In de eerste „christelijke“ tijd waren er zeker teke-
nen, die de prediking van het Woord verzegelden.
Maar geeft dit reden om nu maar allerlei arbeid van
sociale zorg en reconstructie tot wonderen te verhef-
fen, die op één lijn staan met het verdrijven van dae-
monen door Christus en de apostelen, en die dus
daarom als „zending“ gelegitimeerd zijn?

Wanneer verder gezegd wordt, dat de ambtelijke
dienst grenzen kennen en zich beperken moet tot
evangelie-prediking, stemmen we er van harte mee in.
Maar de „totale aanpak“ moet opgebouwd worden
— volgens het rapport — uit het gemeenschaps-
leven (kerk-als-organisme). We zagen vroeger reeds,
hoe ook dr Honig zich de ontwikkeling van de com-
prehensieve „approach“ langs deze lijn denkt. Het is
begrijpelijk, dat de „totale aanpak“, meer dan voor-
heen, toen schooldienst, medische dienst, enz. veelal
in kerkelijke handen waren, thans op deze wijze de
volle gelegenheid krijgt zich te ontplooiën. We ach-
ten dit zeer schadelijk voor de prediking. Een al mo-
derner apparaat zal bovendien sommen gelds ver-
slinden¹⁾. We zijn weer terug bij de filantropie van
de vorige eeuw; de beschaving wordt gedoceerd. En
de preëstool komt door al deze „liturgieën“ (dien-
sten) in het nauw. Veel „tekenen“ — maar de bete-
kende zaak op de achtergrond²⁾.

Nu mene niemand, dat we álle „dienst“ op het
„zendingsterrein“ uitschakelen willen. Maar met
o n d e r s c h e i d i n g zal hier tewerk gegaan moe-

1) De zending „Board“ van „the United Presbyterian
Church“ in Amerika legde zich in Egypte toe op veelok-
kerij. Daartoe werd in de veertiger jaren een Jersey-stier
van \$ 10.000 onderhouden. In India werden 3000 dollars
besteed door dezelfde zendingsvereniging aan het ver-
talen van slaapbedjes in een hindoe-dialect. China en
Korea bieden stof tot het geven van dergelijke voor-
beelden.

2) We verwijzen voorts naar wat we schreven inzake
het proefschrift van dr Honig in „De Reformatie“ van
22 Sept. 1951. In het Rapport inzake „De Verhouding
van den zendingsarbeid tot medische en onderwijs-arbeid
op de zendingsterreinen“ is breed op de kwestie van
comprehensive approach ingegaan (en ook op de historie
van de hulpdiensten). Het besluit van de synode van
Kampen om de „zendingsrapporten“ niet in de Acta op
te nemen, zal ten gevolge hebben, dat deze rapporten
voor het kerkvolk onbereikbaar blijven, tenzij een her-
uitgave plaats vindt. De zending is met een verdwijnen
van studiemateriaal niet gediend. We hebben reeds im-
provisaties genoeg!

daar ze niet slechts de heilige zaken aanduiden, maar
óók, omdat God ze aanbiedt, de betekende zaken
zelf zijn, ofschoon de ongelovigen door hun eigen
schuld de aangeboden zaken niet genieten⁴⁾.

Geheel hetzelfde vinden we nu ook in de Ned. Gel.
Bel. (art. 35).

We lezen daarin immers de belangrijke zin, dat de
sacramenten — het staat er zonder enige beperking:
DE sacramenten — „m e t d e b e t e k e n d e
z a a k t e z a m e n g e v o e g d z i j n“.

De betekende zaak — dat wil dus zeggen: Chris-
tus met al de weldaden, die Hij aan zijn gemeente
beloofd en bewijst — h ó ó r t b l j h e t s a c r a -
m e n t. Ze vormt er een i n t e g r e r e n d d e e l
van. Zó, dat zonder die betekende zaak de sacramen-
ten eenvoudig geen sacramenten zijn!

Wanneer God de sacramenten laat bedienen is dus
de betekende zaak daar steeds aan verbonden. Ze
komt daarin mee en wordt aan hen, aan wie het sa-
crament wordt bediend, sacramenteel geschonken.

Zeker, de goddelozen krijgen die betekende zaak
niet in zaligmakend bezit. Want ze scheuren om zo te
zeggen het teken van die betekende zaak af en hou-
den dan niets dan de naakte tekenen over. Maar dat
verandert niets aan het feit — ja het bevestigt dat
zelfs — dat wáár ook en aan wie ook de sacramenten
naar Gods ordinantiën worden bediend, deze altijd
e c h t e, w a a r a c h t i g e, v o l l e sacramenten
zijn. Sacramenten dus, die uit w o o r d, t e k e n e n

4) Art. 19 Ita sacramenta verbo signis, et rebus sig-
nificatis, constantia, manent vera et integra sacramenta,
non tantum significantia res sacras, sed Deo offerente
etiam res significatas, tametsi increduli res oblatas non
percipiunt.

ten worden. Allerlei breed-opgezette acties náást de
eerste evangelie-prediking achten we in strijd met
wat de Schrift ons voorschrijft. Het Woord is een
kracht Gods. Het bestrijkt het gehele leven, compre-
hensief en totalitair. Het stelt voor de keuze. 't Is
ook machtig het gehele leven te vernieuwen. Natuur-
lijk heeft de „zending“ de taak om als beeld Gods
priesterlijk werkzaam te zijn. Hij zal echter in zijn
werk geremd worden, als, voordat de ware LEER
aanvaard is, door allerlei „diensten“ cultuuroverdracht
enz. plaats heeft. Een, wereldgelijkvormig, zendings-
apparaat verhindert hem bovendien mobiel te zijn³⁾.
Komen er gemeenten, dan zullen deze vanzelf naar
taak gaan verstaan inzake medische, sociale en andere
„dienst“. Reeds bij het eerste brengen van het evan-
gelie is onderwijs (bijbel-leren-lezen) in te schakelen
bij het kerkewerk⁴⁾. Later kan het onderwijs uitge-
breid worden, als er kernen van christenen zijn. Deze
„jonge kerk“ heeft dan het initiatief te nemen. Met
een door anderen uitgebouwd apparaat, dat zij niet
bekostigen kan, is zij niet geholpen. Eenvoud is hier
het kenmerk van het ware. Indien de heidenen door het
evangelie gezien hebben wat tot hun vrede dient en
geleerd hebben eerst het rijk Gods te zoeken, zal de
vrede Gods in het gehele leven rijkelijk hun deel wor-
den. De kerken in het westen kunnen dan moreel en
materieel steunen, zij moeten echter niet vóór de be-
kering der heidense volken alvast maar het een en
ander opzetten. Het zuurdeeg, verborgen in het meel,
doet zijn werking. Als de evangelieprediking vruchten
draagt, dan werpt de Here de jonge kerk ook alles toe.
Zó is de volgorde. E n n i e t o m g e k e e r d. Het
heeft de Here behaagd door de dwaasheid der pre-
d i k i n g (en niet door allerlei tekenen en diensten)
zalig te maken die geloven.

VAN DER WAAL.

3) Mooie opmerkingen hierover heeft Roland Allen
gemaakt in: Missionary Methods: St Paul's or ours?
Van hem is ook: The spontaneous expansion of the
Church and the causes which hinder it, zie De Geopende
Deur, Dec. 1950.

4) Een suggestie: Het zou te overwegen zijn, of het
niet mogelijk is een onderwijzer te mandateren om op
het zendingsterrein catechese te geven (eenvoudige bij-
belscholen oprichten). Hier te lande kan de kerkeraad
een lid der gemeente, dat niet in het ambt staat, tot
„catechiseermeester“ aanstellen. In Indië werden steeds
„inlandse“ goeroes gebruikt. Waarom tevens geen „blan-
ke goeroes“ als kerkelijke hulpkrachten? Zie in noot 2
genoemd rapport, blz. 9 en 10.

Oproep aan alle emigranten

Brs en zrs, jongens en meisjes,

Hoewel ge ver van ons verwijderd zijt, merken we
steeds, dat ge met ons wilt blijven meeleven. Daarom wil
ik een beroep op u doen voor medewerking aan de „Jeugd-
actie“.

Het doel van de „Jeugdactie“ zal u wel bekend zijn,
en zo niet, dan zal ik het nog even vertellen.

Wij verzamelen afvalmaterialen en postzegels, waarvan
de opbrengst ten goede komt aan de medische- en school-
dienst op de zendingsterreinen onzer kerken op Soemba,
Savoe en West-Borneo.

Nu is het mijn bedoeling met deze oproep om U allen
te vragen buitenlandse postzegels te verzamelen, en deze
b.v. in een minimumhoeveelheid van 5 kg aan mijn adres
toe te zenden. Mij is f 4 tot f 8 per kg geboden naar ge-
lang van de waarde der zegels. Ze behoeven niet geweekt
te worden. Het is niet aan te bevelen, een kleinere hoe-
veelheid te zenden, daar anders de kans bestaat dat de
vrachtkosten de opbrengst overtreffen.

b e t e k e n d e z a a k bestaan. Sacramenten in
w e l k e t e k e n e n b e t e k e n d e z a a k
z i j n t e z a m e n g e v o e g d.

Uit het hardnekkig vasthouden van deze ongeschou-
denheid der sacramenten vloede nu als vanzelf voort,
dat de verwerpers der leeruitspraken van '42 en '46
zich eveneens kanten tegen de theorie, dat de sacra-
menten in bepaalde gevallen óók „aanwezig geloof“ of
„aanwezige inwendige genade“ verzegelen.

Wie deze theorie aanhangt, aanvaardt immers, of
hij dat wil of niet, de leer van een t w e e r l e i, een
v o l e n e e n n i e t - v o l, sacrament. Zijn er voor hem,
die deze theorie verdedigt, soms niet sacramenten, die,
omdat ze óók „aanwezig geloof“ of „aanwezige, in-
wendige genade“ verzegelen, in feite veel méér
verzegelen en dus rijker inhoud en groter kracht be-
zitten dan de andere sacramenten, waarbij van zo'n
extra verzegeling géén sprake is?

Bij deze theorie kan er daarom geen sprake zijn van
de reformatische opvatting, dat de sacramenten
overal en altijd dezelfde inhoud en kracht bezitten!

Zoals bekend is, wijzen de synodale stukken ter
adstructie van de theorie omtrent een het „aanwezige
geloof“ verzegelend sacrament op de bekende zin uit
art. 33 van de Ned. Gel. Bel., dat de sacramenten
„zichtbare waartekenen en zegelen zijn van een in-
wendige en onzienlijke zaak“.

Maar dit beroep is onjuist.

De belijdenis zegt in het genoemde artikel, dat God
de sacramenten „gevoegd heeft bij het Woord des
Evangelies om b e t e r a a n o n z e u i t e r -
l i j k e z i n n e n v o o r t e s t e l l e n, zowel
hetgeen Hij ons te verstaan geeft door Zijn woord,

Naar verhouding van de opbrengst zullen U dan foto-
kaarten en zendingalbums toegezonden worden.

Ook hun, die van plan zijn te emigreren, wil ik gaarne
hierover inlichtingen verschaffen, opdat ook zij in den
vreemde met de Nederlandse vrijgemaakte jeugd de band
blijven gevoelen en onderhouden, en bovendien de zending
steunen.

In afwachting van uw medewerking, teken ik met
hoogachting en zustergroeten,

W. M. DE VRIES-JANSSEN,
Sophiastraat 22, Gouda,
Holland, giro 396656.

Plaatjesavonden voor de Zending

Reeds gedurende enige winters werden er vergaderin-
gen belegd waarop lichtbeelden van het zendingswerk op
Oost-Soemba en Savoe werden vertoond. Het doel van
deze avonden was om onze mensen iets te laten zien van
het werk der zending, dat door de hand des Heren zo
gelukkig was voortgegaan; en verder om de gemeente-
leden in Holland te laten kennis nemen van de vaak
moelijke en primitieve omstandigheden, waaronder de
zendingswerkers werken en de brutale brs en zrs leven;
om te vertellen van de trouw der jonge gemeenten in
druk en honger.

Dit bericht heeft de bedoeling om U te vertellen, dat
wij ook deze winter er weer op uit trekken en U de
adressen, waarheen U de aanvragen kunt zenden, in her-
innering te brengen. Aanvragen voor de Noordelijke pro-
vincies tot en met Overijssel te richten aan G. C. Schulte-
Nordholt, Luttelestraat 32, Zwolle (telefoon 6021).

Voor de overige provincies aan K. Raimond, Sophia-
straat 19, Gouda (telefoon K 1820—2348).

Voor de Achterhoek en omgeving: C. W. Th. van Sor-
gen, Aasterstraat 2, Winterswijk (telefoon 494).

GEZINSLEVEN

Aangaande mij en mijn huis

„En doe barmhartigheid aan duizenden
dergenen, die Mij liefhebben en Mijne
geboden onderhouden“. Ex. 20:6.

In een voorgaand artikel vestigden we de aandacht
op de ernstige verantwoordelijkheid die de ouders
hebben ten opzichte van hun kinderen: „De Heere
bezoekt de misdaad der vaderen aan hun kinderen,
tot in het derde en vierde geslacht dergenen, die Mij
haten“, zoo spreekt Hij in Zijn heilige wet. Hoe moest
dit de ouders prikkelen tot een heiligen wandel en
hen ervan afhouden, den Heere te verlaten en Zijn
Wet te overtreden. De straffen, die zij zich op den
hals halen, werken door, ook nog na hun dood en
doen hun kinderen deelen in het wee, dat de vaders
en moeders over zichzelf, maar ook over hun huis
hebben doen komen. Een drinker, een spotter, een
mammondienaar, een onheilige laat zijn kinderen ach-
ter, zwaar belast, ook al zou hij hun schatten van
goud en zilver, van huizen en have doen erven. De
Heere, de God des Verbonds, is een ijverig God.

Maar nu geldt ook het omgekeerde. Het is opmer-
kelijk, en ieder, die den Bijbel leest moet het opval-
len, hoe vaak de Schrift met tegenstellingen werkt,
om des te meer en te krachtiger haar uitspraken ons
te doen verstaan. Ik heb hier voor mij Spreuken 15,
waarin de voorbeelden voor het grijpen liggen:

„Een zacht antwoord keert de grimmigheid af;
maar een smartend woord doet den toorn oprijzen“
(vers 1).

als hetgeen Hij inwendig doet in onze harten, bondig
en vast makende in ons de zaligheid, die Hij ons mee-
deelt. Want het zijn zichtbare waartekenen en zeg-
elen van een inwendige en onzienlijke zaak, door mid-
del waarvan God in ons werkt door de kracht des
Geestes“.

In deze woorden wordt het volgende geleerd:

1. God voegt de sacramenten toe aan zijn Evange-
liewoord, dat wil zeggen: aan zijn belofte.

2. Dat deed Hij om iets te beter a a n o n z e
u i t e r l i j k e z i n n e n — gehoor, gezicht, smaak
— v o o r t e s t e l l e n, of, zoals men ook kan
lezen: t e v e r t o n e n, of: aan te bieden.

God stelt ons dat „iets“ eerst krachtig „voor“ door
middel van het woord. Maar daarna stelt Hij dat nóg
krachtiger voor door de sacramenten. En wel „aan
onze uiterlijke zinnen“.

De sacramenten worden zo dus getypeerd als een
z i c h t b a a r, p r o e f b a a r woord. Zij zijn de
bekrachtigde, de verzegelde beloften.

3. Wat God door de sacramenten nu zó voorstelt,
is dat wat Hij te verstaan geeft in Zijn Woord en wat
Hij inwendig doet in onze harten.

Dat wil zeggen: Hij stelt daarin voor het ganse
heil in Christus: zijn offer, opstanding, kerkvergade-
ring enz. Ook de afwassing der zonden en de dagelijk-
se vernieuwing des levens, wil men: de „inwendige
genade“.

Dat alles — men lette daar toch goed op — wordt
ons door en in het sacrament a a n d e u i t e r -
l i j k e z i n n e n v o o r g e s t e l d.

Van een verzegeling van een reeds in het hart der
gelovigen gerealiseerd en dus aanwezig geloof of in-
wendige genade is hier met geen woord sprake.